

Učesnici javne prezentacije oštro kritikovali dva scenarija razvoja tog područja, koja podrazumijevaju **eksploataciju rude** i iznijeli brojne zamjerke na procedure i način na koji je rađena procjena uticaja.

Javnu prezentaciju nacрта Detaljnog prostornog plana (DPP) za prostor koncesionog područja za **eksploataciju mineralnih sirovina** – Brskovo obilježile su brojne primjedbe, kritike i nedoumice Mojkovčana o posljedicama eventualnog otvaranja rudnika.

Oni su oštro kritikovali dva scenarija razvoja tog područja, koja podrazumijevaju eksploataciju rude, ali i iznijeli brojne zamjerke na procedure i način na koji je rađena Strateška procjena uticaja na **životnu sredinu** za taj projekat.

Potpredsjednik Opštine **Ivan Ašanin** rekao je da je aktuelna lokalna vlast projektom rudnika “dovedena pred svršen čin”.

On je imao brojne zamjerke na procedure i kazao da dokumentacija ne odgovara na pitanja koja se odnose na količinu prašine, kako će to uticati na snijeg na Bjelasici, na koji način će biti organizovan transport tokom izgradnje i rada rudnika, te kako projekat rudnika korespondira sa planovima u vezi sa otvaranjem skijališta i zimskim turizmom...

Prema njegovim riječima, procjena uticaja na životnu sredinu trebalo je da bude urađena prije svega ostaloga, te da se o njoj i povede javna rasprava. Poručio je da će, ukoliko dođe do odluke da se otvori rudnik, lokalna vlast nastojati da zaštiti Mojkovac od svih štetnih posljedica.

Gordana Đukanović, mr hemijske tehnologije i inženjerka neorganske tehnologije, koja, kako je objasnila, ima dug staž u oblasti zaštite životne sredine, kazala je da je pitanje otvaranja rudnika u Mojkovcu “pitanje zdravlja, života i smrti za tri generacije”.

Ona tvrdi da procedure nijesu ispoštovane kako treba, a da su se autori studije pozvali na pet zakona, od kojih četiri više nijesu važeća. Đukanovićeva je rekla da iako je državna službenica, o projektu rudnika govori kao predstavnica Bjelojevića. Ona je podsjetila da u državnom planu eksploatacije mineralnih sirovina, koji važi do 2029. godine, nije predviđena eksploatacija olova i cinka u Mojkovcu.

“Za 14 godina rada u Agenciji za zaštitu životne sredine nagledala sam se svakakvih dokumenata, ali ovakva dva dokumenta, kao što su **DPP i Strategija**, nijesam bila u prilici do sada da vidim. Ja se sada stidim pred vama što sam državna službenica... Nijedna procedura nije ispoštovana kako treba. Obradivači dokumenta su imali veliki problem da od onoga što su imali na raspolaganju naprave dokumenat. Kakva su imali ulazna dokumenta i ulazne informacije? To je bila sve u obavezi da im dostavi država i da stoji iza toga”, rekla je ona.

Prema njenim riječima, na području gdje je planiran budući rudnik trebalo je do 2029.

godine obavljati istraživanja, a potom, “širokim pristupom, prije svih građanima Mojkovca, iznijeti sve dobijene rezultate”. Dovala je u pitanje “objektivnost pri opisu konceptnih rješenja datih u DPP”. Prema riječima Đukanović, jedan od ključnih zamjerki je i što u dokumentaciji nije pomenuta živa.

“Toliko je **žive** u Brskovu da se ona u državnom planu tretira kao rudno nalazište. Iz ovoga slijedi i pitanje otpada koje sadrži živu. To dovodi u pitanje i eksploataciju i tehnologiju, ali i ekonomsku opravdanost”, upozorila je ona.

Problematizovala je i validnost istraživanja, dostavljenog uz dokumentaciju, prema kojem je većina građana Mojkovca za otvaranje rudnika. Tražila je od nadležnih da odgovore na brojna pitanja metodologije tog istraživanja.

Dr bioloških nauka Snežana Dragičević podsjetila je da se ni u jednom od važećih prostornih planova ne planira **eksploatacija rude** na Brskovu, već rehabilitacija degradiranog okruženja. Dragičevićeva smatra da treba tražiti mišljenje Uneska, kada je riječ o mogućem uticaju na Taru, u koju se uliva Rudnica, a dokumentacijom je planirano izmještanje tog vodotoka.

O uticaju otvaranja rudnika govorili su i vlasnici imanja, koji kako poručuju, nijesu voljni da ih prodaju za potrebu relizacije projekta. **Jedna od ključnih argumenata protiv otvaranja rudnika bio je i zaštita areholoških nalazišta, groblja i spomenika kulture.** Problematizovana je i saobraćajna veza sa lokacijom gdje bi u budućnosti trebalo da bude otvoren rudnik.

Mojkovačani su upozorili i da se esplotaciona zona preklapa sa granicama rezervata biosfere pod Uneskovom zaštitom (sliv Tare), u zaštitnoj zoni je NP “Biogradska gora” i graniči se sa dijelom opštine Bijelo Polje.

Izvor: Vjesti